

Der er ingen sammenhæng i det, hr. Keld Albrechtsen giver udtryk for her.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er statsministeren ved at falde tilbage i sin gamle stil efter at være kommet lidt til hæfterne efter Irakdiskussionen. Men o.k., det er da i det mindste underholdende.

Men statsministeren svarede ikke på spørgsmålet: Hvad sker der, hvis en ny storkommune ikke vil have de medarbejdere, som bliver ledige, når amtskommunen nedlægges? Bliver de rent faktisk ansat, eller kan kommunen bare nægte det? Jeg synes, det er et relevant spørgsmål. Statsministeren kan jo sagtens stå her og sige, at medarbejderne følger med opgaven, men hvis kommunerne ikke er indstillet på det, hvordan sikres det så i praksis?

Det er rigtigt, at jeg har kritiseret, at man flyttede landzoneafgørelserne fra de folkevalgte i amterne til de folkevalgte i kommunerne, og det vil jeg blive ved med at kritisere. Men at det skulle føre til, at statsministeren kan påstå, at jeg går ind for en almindelig statsdirigering af alt og alle, har jeg vanskeligt ved at se. Jeg tror, statsministeren har hørt forkert, selv om han mener, han har hørt det mange gange, men jeg vil godt bede statsministeren tage stilling til spørgsmålet om centralisme og flytningen af alle disse medarbejdere til København. Er det virkelig det, regeringens ønsker?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ærlig talt ikke i stand til at føje noget nyt til det, jeg allerede har svaret.

Udgangspunktet er som sagt, at medarbejderne følger med opgaverne til det sted, hvorfra opgaverne skal løses. I dag kan vi jo ikke vide præcis i detaljer, hvordan tegningen bliver, men det er altså udgangspunktet, og ekspertisen bliver fastholdt.

Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen kan være fuldstændig tryk og rolig. Der vil fortsat være behov for de pågældende medarbejdere, for opgaverne forsvinder jo ikke. Det kan godt være, arbejdet vil blive organiseret på en ny måde, men jeg tror, at i hvert fald i starten vil der stadig være behov for de medarbejdere, som udfører opgaverne i dag, for opgaverne skal jo også udføres fremover.

Kl. 14.10

Om man på sigt kan opnå rationaliseringsgevinster ved at sammenlægge nogle ting, som før har kørt hver for sig, kan jeg selvfølgelig ikke

udelukke. Men jeg tror, det er ret sikkert, at der i den første tid, efter at opgaverne er flyttet, fortsat vil være behov for alle de medarbejdere, der hidtil har siddet med opgaverne, for opgaverne forsvinder jo ikke. De skal fortsat løses.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3879

6) Til justitsministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Er Rigsadvokaten ikke pligtig at rejse sag mod en forening, der bevisligt er grundlovsstridig?«

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne stille justitsministeren et spørgsmål, og jeg gør det i og for sig i dyb respekt for justitsministerens vilje til at hævde grundlovens frihedsrettigheder og derfor være meget varsom med at gribe til at forbyde en forening, som man jo har mulighed for ifølge grundlovens § 78, stk. 2.

Jeg har haft lejlighed til at læse Rigsadvokatens begrundelse for, hvorfor man ikke mener, der er basis for at kende Hizb-ut-Tahrir ulovlig. Men det er altså på basis af begivenheder, der nu er ved at være fortid, og jeg kan ikke lade være med at trække frem, at den 9. maj blev der omdelt en løbeseddel ved Nørrebrohallen, hvor Hizb-ut-Tahrir stiller det uomgængelige krav, at frafaldne konvertitter, f.eks. muslimer, der omvender sig til kristendommen, skal være hjemfaldne til at dræbes.

Jeg vil spørge justitsministeren, om hun ikke mener, at man dermed er ved at være så langt ude, at det faktisk er på sin plads at begynde at overveje at bruge grundlovens § 78 og spørge, om foreningen rent faktisk ikke er så ulovlig, at den skal forbydes.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil starte med at sige til hr. Søren Krarup, at det er korrekt, at grundlovens § 78 indebærer, at en forening kan opløses ved dom, hvis den har et ulovligt øjemed.

Der kunne foreligge et ulovligt øjemed, hvis foreningens formål er at gennemføre eller medvirke til overtrædelser af straffeloven, men en forening kan godt have som formål at ændre grundloven, f.eks. med henblik på indførelse af en ny samfundsorden; det er i sig selv et lovligt formål. Men hvis foreningen forsøger at nå sit